

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПАРАДИГМИ ЯК ПЕРЕДУМОВА РЕФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Чумак Микола Євгенійович

*доктор педагогічних наук,
професор кафедри інформаційних технологій і програмування,
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

Дудка Тетяна Юрійвна

*доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки та психології професійної освіти,
Київський авіаційний інститут
м. Київ, Україна*

Сучасна вища освіта покликана не лише озброїти суб'єктів пізнання необхідним набором знань, умінь та навичок, але й актуалізувати готовність молодого покоління до міжкультурного діалогу. У серцевину останнього покладені установки на утвердження взаєморозуміння та поваги між представниками різних соціальних груп, не дивлячись на їх національну, етнічну, культурну, соціальну та релігійну приналежність.

Тривалий досвід попереднього українського буття (зокрема, у лещатах залізної завіси по відношенню до країн Західного світу) був сповнений масових намагань примусити нас жити за векторами проросійської ідеології, що спровокувало тривалі стагнаційні перетворення на рівні відсутності у нас сформованої здатності до високоефективної міжкультурної комунікації із зовнішнім світом.

У той же час, сучасні умови воєнного стану привнесли у наше життя свої корективи. Сьогодні на території цілої низки іноземних країн опинилася чимала кількість українських студентів. На рівні своїх поведінко-діяльнісних починів, останні віддзеркалюють прагнення до утвердження української культури та рідної для них мови в іншомовному середовищі. Адаптаційна складність функціонування пересічного українського студента в інокультурних умовах підсилена необхідністю їх білінгвальності, з метою необхідності збереження досвіду використання рідної мови та значущості особистісної імплементації у світ проукраїнської культури та ідентичності.

Розвиток на особистісному рівні українських студентів здатності до налагодження продуктивної міжкультурної комунікації, сьогодні

виступає у якості цілі для успішної адаптації та проживання закордоном. Варто зауважити і той факт, що такі адаптаційні передумови є насправді інформаційно-аксіологічним джерелом пізнання навколишнього світу, що має особливу значущість для продуктивної імплементації культуровідповідного стрижня, завдяки циркулюванню ціннісно-смысловій орієнтації суб'єкта пізнання.

Недостатній рівень педагогічної уваги до розвитку та поглиблення на особистісному рівні студентів здатності до налагодження міжкультурної комунікації (так званої складової цілісного конструкту soft skills) може суттєвим чином погіршувати ефективність процесу навчання.

Усе вищевикладене дозволяє нам зробити висновок про те, що на рівні сучасної вищої школи назріло питання поглиблення культуровідповідного змісту навчального матеріалу з метою утвердження у студентів готовності до вільної та невимушеної міжкультурної комунікації. Досягнення зазначеної ідейності можливо вирішити шляхом внесення до переліку обов'язкових освітніх компонент у навчальному плані такої дисципліни, зміст якої б віддзеркалював перспективність розвитку міжкультурної комунікації (так званої крос-культурної). Розробка змістової начинки такого освітнього компоненту обумовлюється впливом цілої низки соціокультурних факторів, які актуалізують необхідність імплементації міжкультурної освітньої парадигми на рівні освітнього середовища сучасної проукраїнської вищої школи.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-480-4-70>

ПРЕВЕНТИВНА ТА ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Шаповалова Катерина Іванівна

аспірант кафедри поліцейської діяльності,

Національна академія внутрішніх справ,

заступник начальника відділу зв'язків з громадськістю управління

патрульної поліції у Львівській області

Департаменту патрульної поліції

м. Львів, Україна

Ефективна взаємодія поліції з громадою на засадах партнерства є фундаментом безпеки та правопорядку у суспільстві, адже така